

REALIZACJE TEATRALNE

- 12 stacji. Reż. Eva Rysowa. Kraków: Narodowy Stary Teatr 2010.
 Live. Reż. tekst, scenografia: Lukas Bangerter. Zurych: Teatr Plasma 2008.
 Mała narracja. Reż. Wojciech Ziemilski. Warszawa: Teatr Studio 2010.
 O twarzy. Wizerunek syna Boga. Reż. Romeo Castellucci. Cesena: 2010.
 Opowieści afrykańskie. Reż. Krzysztof Warlikowski. Warszawa: Teatr Nowy 2011.
 Paw królowej. Reż. Paweł Świątek. Kraków: Narodowy Stary Teatr 2012.
 Poczekalnia.0. Reż. Krystian Lupa. Wrocław: Teatr Polski 2011.
 Poczet królów polskich. Reż. Krzysztof Garbaczewski. Kraków: Narodowy Stary Teatr 2013.
 Szalona lokomotywa. Reż. Michał Zadara. Bydgoszcz: Teatr Polski 2013.
 Śmierć komiwojażera. Reż. Iwo Vedral. Białystok: Białostocki Teatr Dramatyczny 2013.
 Wanda. Reż. Paweł Passini. Kraków: Narodowy Stary Teatr 2013.
 When We Meet Again – Me and Machine. Projekt interaktywny Sam Pearson, Clara Garcia Fraile. Wielka Brytania: 2010.
 Word of Wires. Reż. Jay Scheib. Nowy Jork: The Kitchen 2012.

WIĘCEJ NIŻ TEATR, WIĘCEJ NIŻ MEDIA:
 SCENA RZECZYWISTOŚCI ROZSZERZONEJ

S t r e s z c z e n i e

Artykuł omawia narastający proces mediatyzacji współczesnego teatru. Analizując kilkanaście wybranych spektakli współczesnych reżyserów (m.in. Jaya Scheiba, Lukasa Bangertera, Krzysztofa Warlikowskiego, Krystiana Lupy, Wojciecha Ziemilskiego), wskazuje na specyficzne wykorzystanie narzędzi medialnych w kształtowaniu wydarzenia scenicznego. Postaci teatralne upodabniające się w stylu bycia do modelu znanego z popkultury, polityki, reklam, billboardów są podstawą do wskazania na rodzący się nowy paradygmat przedstawień teatralnych, silnie absorbujących aktualne sposoby mediatyzacji rzeczywistości. Autor analizuje symptomy przenoszenia tego, co dramatyczne, dialogiczne i teatralne, w obszary rekonfiguracji percepcji, kognitywnych manipulacji i gier z wrażeniami. Puentą artykułu jest próba skodyfikowania jednej z tendencji teatru współczesnego, w której główną rolę odgrywa otwieranie widza na nowe przestrzenie kultury, które mają charakter zbiorowo doświadczanej rzeczywistości rozszerzonej.

Streścił Marek Pieniążek

Słowa kluczowe: teatr, aktor, realność, scena, dramat, afekty, poezja, rzeczywistość rozszerzona.

MORE THAN THEATRE, MORE THAN MEDIA:
 AUGMENTED REALITY SCENE

S u m m a r y

The article discusses the growing process of mediatization of contemporary theater. Analyzing the dozen of chosen performances of contemporary directors (Jay Scheib, Lukas Bangerter, Krzysztof Warlikowski, Krystian Lupa, Wojciech Ziemilski) indicates the specific use of media tools in shaping the events on stage. Characters of the contemporary theater are often created in style of celebrities of pop culture, politics, advertising. The analyzed trends allow to point out the emerging new paradigm of theatrical performances, strongly absorbing current ways

of mediatization of reality. The author analyzes the performances in which can we observe transferring the traditionally elements of theatre in the new areas of technological mediatization, manipulation of perception, cognitive convergence and affects. The author also proposes an attempt to codify one of the trends in contemporary theater, in which the main role is played by opening new space of culture, which is a collective experience of Augmented Reality.

Summarised by Marek Pieniżek

Key words: theater, actor, reality, scene, drama, affect, poetry, Augmented Reality.